

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Magdebvrgensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

per tuas litteras postulasti; quin etiam scripsimus multis aliis prout imminente negotio credidimus expedire, parati semper efficere quæ ad honorem & profectum tuum debeant redundare. Tu ergo de plenitudine gratiæ nostræ securus, non minùs prudenti quàm diligenti studio illa satagas procurare quæ tuæ promotioni conveniunt & saluti, eam in verbis & operibus gravitatem exhibens & cautelam ut in nullo reprehensibilis merito judicaris. Datum Soræ xiiii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno undecimo.

E I D E M.

Epist. 162.

Licet antequam ad nos per diversos nuntios tua litteræ pervenissent post occasum Philippi omnia peregerimus quæ per easdem litteras postulasti, audito tamen quòd Principes Alamanniæ apud Vvircburch in nativitate beate Mariæ debeant convenire de imperio tractaturi, protinus per nuntium nostrum cum tuo ad eos litteras apostolicas destinavimus quales promotioni tuæ credidimus opportunas, executorem mandati nostri constituentes dilectum Herbipolensem electum, de quo plenam fiduciam obtinemus. Tu ergo, fili carissime, de plenitudine gratiæ nostræ securus, talem te satagas exhibere ut apud Deum & homines merito repereris acceptus. Datum Soræ &c. ut supra.

ARCHIEPISCOPO MAGDEBURGENSI.

Epist. 163.

Quòd carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatore electo sine speciali mandato nostro tuum impendisti obsequium & favorem, sicut idem Rex per suas nobis litteras intimavit, eo præsertim intuitu quòd id nostro reputas beneplacito fore gratum, fraternitatem tuam dignis prosequimur actionibus & devotionis dulcedinem & fidei puritatem. Ut ergo quòd laudabiliter incepisti, laudabiliùs prosequaris, fraternitatem tuam rogamus attentius & monemus, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus eidem Regi potenter & prudenter inhærens, in omnibus & per omnia tuum ei præbeas auxilium & favorem, sciturus pro certo quòd id nobis existet gratum plurimum & acceptum. Datum Soræ &c. ut in alia.

HERBIPOLENSI ELECTO.

Epist. 164.

Cum Principes Alamanniæ, sicut accepimus, apud Vvircburch in nativitate beate Mariæ tractaturi de imperio debeant convenire, nos, qui de prudentia & devotione tua fiduciam gerimus plenior, per te verbum nostrum ad eos pro pace imperij volumus diligenter proponi & efficaciter promoveri. Quocirca discretionem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta præcipiendo mandantes quatenus receptis litteris nostris, quas ad omnes Principes Alamanniæ communiter destinamus, eas eisdem Principibus ex parte nostra prudenter assignes, & ad promotionem carissimi in Christo filij nostri Regis Ottonis illustris diligenter intendens, secun-

Tom. I.

dum tenorem litterarum ipsarum eisdem Principes exhorteris ad nostrum beneplacitum exequendum, prout meliùs tibi fuerit desuper inspiratum. Tu ergo, dilectissime fili, de cujus obedientia plenè confidimus, mandatum apostolicum taliter exequaris quòd tuæ discretionis prudentia clareat in effectu, & nos devotionem tuam debeamus merito commendare. Datum Soræ &c. ut supra.

PHILIPPO ILLUSTRIS REGI

FRANCORUM.

Epist. 165.

Per tuas nobis litteras incimasti quòd de Philippo quondam Duce Sueviæ, quem tu Regem Romanorum appellas, conquire merito poteris & debebas. Primò quidem, quia cum ipse in die Pentecostes Aquigrani maneret, & Abbas Castri-Nantonis amicus ac fidelis & quidam Miles ligius homo tui fuissent ad tres Reges in peregrinationem profecti, coram pluribus cum gaudio quasi dixit quòd te confecerant Pictavenles Comites Namurcij & Bononiæ, ac ducentos de melioribus Militibus exercitus tui ceperant, Comites verò Bononiæ & Hollandiæ occiderant, quòd veluti de tuo gaudens infortunio publicabat. Secundò verò, quia cum ipse jurasset, ac litteras suas patentes inde tibi dedisset, quòd te juvaret contra Regem Ottonem, quem tu vocas quondam Comitem Pictavensem, & quòd sine tuo assensu cum ipso nunquam pacem iniret, demum sine assensu & voluntate tua pacem iniret cum eodem, sicut in veritate te asseris cognovisse. Tertio quoque, quia cum Comes Barri dilectus & fidelis consanguineus tuus Ducem Lotharingiæ infestaret, eumque in sua terra cepisset, tu præfato Philippo pacem de ipso Duce pro memorato Comite obtulisti, quæ modis omnibus ad ipsorum, videlicet Philippi & Ducis, cedebat honorem, quem admodum tibi & aliis pluribus videbatur; qui super hoc per litteras & nuntium suum indebitè tibi respondens, ad aggrediendum prædictum Comitem, precum tuarum immemor, exercitum jam citarat, sed, Domino permitte, in illo fuit itinere interfectus. Ad quæ tuæ serenitati duximus respondendum quòd licet inter eundem Philippum & præfatum Ottonem pax non fuerit reformata, sed de ipsa reformanda tractatum, per hæc tamen intelligere potuisti quantam fidem habere de ipso valueris quantamque dilectionem in eo debueris constituere, illudque verum fuisse quòd melius tibi erat, quem admodum sæpius tibi scripsimus, nostris consiliis acquiescere quàm Suevi fraudibus inhære. Consequenter autem hanc causam expressisti, videlicet quòd cum sæpe te per litteras & nuntios requisisset ut haberes colloquium cum eodem, tu ejus nuntius respondiisti quòd regni negotiis occupatus, colloquium habere non poteris cum ipso, nisi priùs scires de quo & super quibus inter vos illud celebrari deberet. Qui tibi pro ipso & per ipsum respondentes, dixerunt quòd ipse volebat ut contra nos & Romanam Ecclesiam adhæres eidem, ac decem milia marcarum à te mutuò postulabat. Et quia contra nos & Romanam Ecclesiam ad exemplum

D D d d